

Bet. o. lovf. om indfødsrets meddelelse

Til lovforslag nr. L 16. Betænkning afgivet af Indfødsretsudvalget den 12. oktober 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde. Der er af udvalget stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) kan tiltræde, at de på lovforslaget optagne 718 personer får indfødsret, og indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til lovforslaget, men ønsker dog her at udtale følgende:

I henhold til grundlovens § 44 kan ingen udlænding få indfødsret uden ved lov.

Det betyder, at hvert eneste forslag om at give en ansøger dansk indfødsret reelt er at betragte som et enkeltstående lovforslag, der skal have sine tre behandlinger i folketingssalen i fuld offentlighed på lige fod med alle andre lovforslag. Når man f.eks. har samlet de 718 ansøgninger om indfødsret i et samlet lovforslag (L 16), så er det udelukkende af bekvemmelighedsgrunde, dels for Indenrigsministeriet og dels for de berørte folketingsmedlemmer, der har sæde i Indfødsretsudvalget.

Denne bekvemmelighedspakkeløsningsordning betyder nemlig, at man kan nøjes med at behandle de samlede indfødsretsansøgninger i 3 lovforslag i hvert folketingsår.

Ud over den rent formelle nemhedsløsning har man i Indfødsretsudvalget og Indenrigsministeriet udarbejdet nogle retningslinjer for, hvornår og under hvilke omstændigheder en ansøger kan få tilkendt dansk indfødsret, dvs. blive optaget på et af de tre lovforslag til Folketingets senere behandling.

Det er imidlertid helt klart, at disse interne fællesregler kun kan have deres gyldighed, hvis alle Folketingets partier og alle 179 medlemmer af Folketinget er enige i disse uformelle retningslinjer.

Efter grundlovens § 49 og Folketingets forretningsordens § 37 er Folketingets møder offentlige.

Man har fra Indenrigsministeriets side forsøgt at kaste et fortrolighedsskær over indfødsretslovforslagene, bl.a. ved at stemple de papirer, som udleveres til folketingsmedlemmerne i Indfødsretsudvalget, som »fortrolige«.

Man har ligeledes forsøgt at få belyst, om et folketingsmedlem ville kunne straffes efter straffelovens § 152 e, nr. 1 og 2, jf. bilag nr. 43 i Indfødsretsudvalget i Folketingsåret 1988-89, der er en besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 1988 (alm. del - bil. 9).

I henhold til Justitsministeriets besvarelse side 4 og 5 vil der ikke kunne være tale om overtrædelse af straffelovens § 152 e, nr. 1 og 2 (tavshedspligt), hvis fremdragelsen af oplysninger sker som led i en begrundelse for, at der foreslås konkrete ændringer i det pågældende lovforslag. I øvrigt må der i besvarelsen være en